

SENTÈNCIA 99-35 DEL 20 DE DESEMBRE DE 1999

CASS. PENSIÓ DE VELLESA. Pensionista d'invalidesa malaltia que compleix seixanta anys. Prescripció del dret a demanar una pensió de vellesa computada segons l'article 41 del Reglament Tècnic. Diferències amb la caducitat dels terminis per recórrer una decisió administrativa. DOCTRINA DELS ACTES FERMS. Petició nova que es basa en elements de fet i de dret que ja existien..

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- Per una resolució de 30 de gener de 1998, la Caixa Andorrana de Seguretat Social va reconèixer a la Sra. Rogelia M.B. la situació d'invalidesa per malaltia del Grup segon i, en haver fet seixanta anys, li va transformar al mateix temps la pensió atorgada en pensió de vellesa, ja que la pensió més alta, i més favorable d'ambdues era la d'invalidesa. El 19 de juny de 1998 la pensionista va demanar el dret a cobrar la pensió de 5.000 punts i l'entitat parapública, en resolució de 2 de juliol no li va admetre la petició a tràmit en haver ultrapassat el termini legal per interposar recurs administratiu contra la primera, decisió que fou mantinguda per la comissió contenciosa de la CASS en un acord de 16 de setembre de 1998.

2.- Interposada la demanda davant la Batllia, la Secció Administrativa, en la sentència número 99-45, de 26 d'abril de 1999, va anul·lar la decisió de la CASS de no admetre el recurs a tràmit i, entrant a resoldre el fons de l'assumpte, va desestimar, però, la petició de la demandant, tot entenent que no compleix els requisits necessaris per gaudir d'una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts.

3.- Contra la sentència de la Batllia ha interposat recurs la Sra. M., reiterant els arguments de la seva demanda inicial en el sentit de que aconsegueix els requisits de l'article 41 del Reglament Tècnic per gaudir d'una pensió de vellesa de 5.000 punts, i la CASS, amb l'argument de que la sentència ha anul·lat incorrectament la resolució que rebutjava el recurs de la pensionista per extemporani.

4.- Dels escrits anteriors se n'ha donat trasllat a les parts contràries, que els han contestat fent les manifestacions més adients als seus interessos i no

havent demanat vista oral, les actuacions han quedat vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Partint dels antecedents de fet que han estat exposats, cal analitzar primer el recurs de la Caixa Andorrana de Seguretat Social en lloc del de la Sra. M., perquè cas d'ésser estimat, no es podrà analitzar la qüestió de fons que planteja la pensionista.

La CASS, després d'haver examinat l'estat físic de la Sra. M., li va reconèixer la situació d'invalidesa malaltia del Grup segon, i com ja tenia seixanta anys, li va convertir en pensió vellesa, tal com diu l'article 4 del Reglament d'aplicació número 18: "La pensió invalidesa malaltia o accident de treball queda automàticament transformada en pensió vellesa en complir l'assegurat els 60 anys, mantenint-se la mateixa tarifa de què gaudia fins a aquell moment si la pensió vellesa que hagués de pertocar-li resultés inferior en quantitat a les pensions d'invalidesa mencionades". L'entitat parapública va considerar que d'ambdues pensions, la més favorable per la Sra. M. era la d'invalidesa i per això va ser aquesta la que es va transformar en vellesa.

Aquesta resolució, que fou notificada a la pensionista el 3 de febrer de 1998, va ser consentida, però el 19 de juny de 1998 la Sra. M. va demanar a la CASS que li atorgués el dret a cobrar una pensió mínima de 5.000 punts, perquè era més alta que la d'invalidesa transformada en vellesa.

La sentència de la Batllia ha considerat que el dret de l'assegurada al reconeixement d'una pensió no ha prescrit i, en conseqüència, anul·la les resolucions de la CASS que no admetien a tràmit la petició de 19 de juny, i entra a analitzar el fons de l'assumpte, tot i que amb efectes desestimatoris de la pretensió de l'assegurada en considerar que no reuneix els requisits de l'article 41 del Reglament Tècnic.

Tercer.- Si l'escrit de l'assegurada presentat el 19 de juny era un recurs contra la resolució de la CASS de 30 de gener de 1998 i notificada el 3 de febrer, és evident que es va presentar fora del termini de tretze dies legalment previst i la decisió de no admetre'l a tràmit, de 2 de juliol confirmada el 16 de setembre era

correcta, i incorrecta la sentència de la Batllia. Una cosa és la prescripció dels drets per demanar-ne el reconeixement per l'Administració, i una altra la caducitat dels terminis per recórrer una decisió administrativa, que només tenen en comú -prescripció i caducitat- que son institucions ordenades a fer efectiva la seguretat jurídica.

En el cas, convé analitzar si l'escrit de 19 de juny era un recurs o era una petició nova que no té per què tenir el mateix tractament formal que un recurs extemporani. Si s'analitza l'escrit (folis 10 a 12 de les actuacions) es comprova, d'una banda, que no va ser articulat com un recurs contra la decisió de 30 de gener. Això podria fer pensar en una petició independent respecte de la qual caldria haver entrat a resoldre, en lloc de no admetre-la. Ara bé, si se n'examina el contingut, es comprova que es basa en elements de fet i de dret que ja existien quan es va dictar la resolució de 30 de gener i respecte dels quals es podia haver formulat recurs dintre del termini de tretze dies i no es va fer.

L'al·legació de que l'esmentada resolució genera indefensió perquè no dona dades sobre el càlcul de la pensió d'invalidesa per dir que era millor que la de vellesa i de que no s'ofereixen a l'assegurada les dades sobre el càlcul de la de vellesa, no és útil per la finalitat anul·latòria que es vol ara. La resolució indica clarament les raons en les quals es recolza i l'assegurada disposava del termini legal per fer els càlculs i presentar recurs posant en relleu que era més favorable la pensió d'invalidesa de 5000 punts que la de vellesa calculada a partir dels punts adquirits durant la seva vida laboral.

En definitiva, la petició de 19 de juny de 1998 era formalment una petició nova però es basava en elements de fet i de dret que ja existien quan es va dictar la resolució de 30 de gener de 1998 i, per tant, s'havien de fer valer en el recurs que calia haver interposat dins el termini de tretze dies a partir de la notificació.

La sentència de la Batllia que no ho ha entès així vulnera la doctrina de que contra els actes fermes no es pot admetre recurs administratiu i els articles 19 del Reglament contenciós de la CASS i 124 i 125 del Codi de l'Administració.

En conseqüència, amb estimació del recurs de la CASS es revoca la dita sentència i es declara que les resolucions de 2 de juliol i de 16 de setembre de 1998 són ajustades al Dret.

Quart.- Per tot el que s'ha exposat, no és procedent dur a terme cap consideració sobre si l'assegurada resultava més afavorida per la pensió d'invalidesa o per la de vellesa de 5.000 punts, el que determina la desestimació del recurs presentat per la Sra. M.

Cinquè.- No procedeix fe declaracions sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia número 99-45, de 26 d'abril de 1999, que es revoca, declarant que les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 2 de juliol de 1998 i de 16 de setembre de 1998, que van inadmetre a tràmit l'escrit presentat per l'assegurada el 19 de juny de 1998 contra la resolució de 30 de gener de 1998, s'ajusten al Dret.

Segon: Desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la mateixa sentència per la representació processal de la Sra. Rogelia M.B.

Tercer: No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.